

Місця, пов'язані з життям і діяльністю Б. Грінченка в Україні

Хутір Вільховий Яр (нині не існує, знаходився поблизу села Руські Тишки, тепер Харківський район Харківської області). **9 грудня 1863 року** народився Борис Дмитрович Грінченко у дворянській родині.

Хутір Кути (нині не існує, знаходився поблизу с. Данилівка Харківського району Харківської області). Тут був родовий маєток бабусі Б.Грінченка по батькові. 1868 р. родина Грінченків переїжджає на хутір Кути, або Долбино. Після смерті старшого брата маєток дістався батькові Грінченка у спадщину. Сюди щоліта приїжджав Б.Грінченко з родиною на відпочинок. На хуторі Грінченко написав низку оповідань.

Харків. 1874–1879 рр. Б. Грінченко навчався у Харківському реальному училищі. З п'ятого класу був виключений за зв'язки з народницькими гуртками та розповсюдження забороненої літератури. Два місяці відбував покарання у Харківській в'язниці.

З 1881 р. працює дрібним канцеляристом у Харківській казенній палаті. У цьому ж році екстерном склав іспити на звання народного вчителя при Харківському університеті.

Харківщина. Учителював у селах: Тройчате, Олексіївка, Чунишине.

Село Тройчате Зміївського повіту. 1881–1882 рр. Б.Грінченко навчав дітей у земській школі.

Місто Зміїв. Улітку 1883 р. Б. Грінченко навчався на вчительських курсах, де познайомився з учителькою Марією Гладиліною, майбутньою дружиною, письменницею (псевдонім Марія Загірня).

Село Нижня Сироватка (нині Сумського району Сумської області). Упродовж 1884–1885 рр. працював завідувачем докласової школи.

Херсон. 1886–1887 рр. працював помічником молодшого статистика у губернському земстві. Борис Грінченко об'їздив Олександрійський, Херсонський, Ананьївський повіти, збираючи статистичні і водночас фольклорні та лексичні матеріали.

Село Олексіївка на Катеринославщині (нині село належить Михайлівській сільраді Луганської обл.). 1887–1893рр. учителював у приватній народній школі відомої просвітительки Х.Д. Алчевської. У школі функціонує літературно-меморіальний музей Бориса Грінченка.

Чернігів. 1894–1902 рр. працював у Чернігівській земській управі спершу діловодом оціночної комісії, пізніше – секретарем. Організовував видавництво народопросвітніх популярних книжок українською мовою. Разом із дружиною, письменницею М. Загірньою, упорядковував музей української старовини В. Тарновського. Був активним учасником Чернігівської громади. Упорядковував «Этнографические материалы» у 3-х томах. Видав «Каталог музея украинских древностей В.В. Тарновского».

Полтава. 30–31 серпня 1903 р. Борис Грінченко взяв участь в урочистостях з нагоди відкриття пам'ятника І.П. Котляревському.

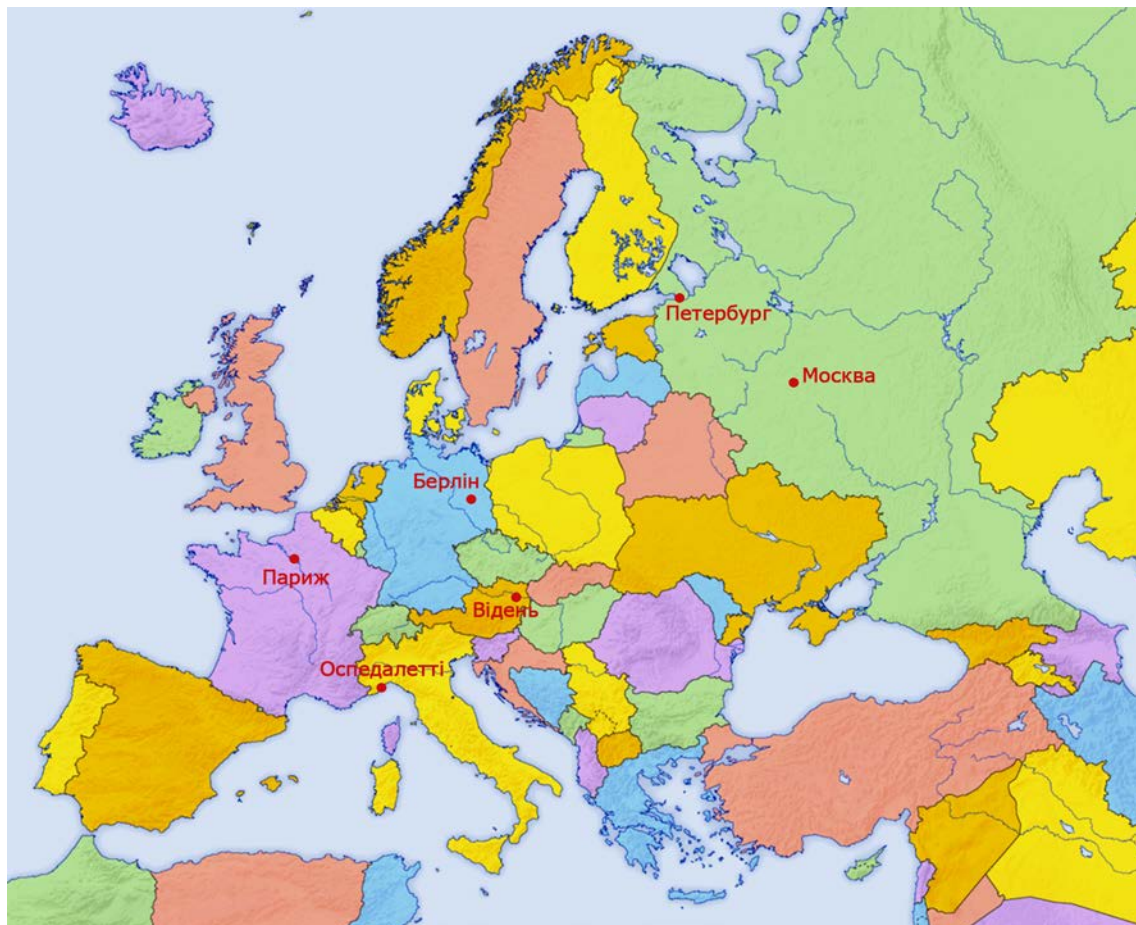
Львів. Восени 1903 р. відбулася зустріч з Іваном Франком.

Київ. 1902–1909рр. на запрошення редакції журналу «Киевская старина» упорядкував «Словарь української мови» у 4-х томах. Редагував першу українську щоденну газету «Громадська Думка» (1906, згодом газета «Рада»), журнал «Нова Громада» (1906). Організував та очолив київське товариство «Просвіта». Після розгрому «Громадської Думки» Грінченка було заарештовано (1906). 1 жовтня 1908 р. помирає донька Настя, а в лютому 1909 р. онук Воля. Б. Грінченко тяжко захворів.

Боярка (Будаївка). 1909 р. Б. Грінченко перебував на лікуванні. У вересні 1909 р. Борис Дмитрович разом із дружиною виїхав на лікування до Італії, де і помер 6 травня 1910 р.

Київ. 22 травня 1910 р. похоронили Б.Д. Грінченка на Байковому кладовищі.

Місця, пов'язані з життям і діяльністю Б. Грінченка в Європі

Франція, Париж. 1897 р. в журналі «Revue des traditions populaires» була надрукована рецензія Ф. Вовка на «Етнографические материалы» Б. Грінченка.
1902 р. у збірнику «Кривтада» вміщені матеріали Б. Грінченка з української етнографії.

Німеччина, Берлін. 1899 р. в журналі «Archiv für slavische Philologie» були надруковані дві рецензії Г. Полівки на «Етнографические материалы» (1 і 2 випуски).

1902 р. рецензія М. Сперанського на праці Б. Грінченка «Изъ усть народа» та «Литература украинскаго фольклора 1777–1900. Опытъ библиографическаго указателя».

Австрія, Відень. В українських німецькомовних часописах «Ruthenische Revue» та «Ukrainische Rundschau» друкуються 2 оповідання («Без хліба», «Сестриця Галя») і стаття Б. Грінченка.
Восени 1903 р. Б. Грінченко разом із І. Франком відвідали Відень.

Петербург. 1906 р. Б. Грінченко виступив на з'їзді партії нацменшин від Радикальної партії України, організатором якої був.

Москва. У видавництві Є. Губанова вийшли у світ кілька народопросвітніх метеликів Б. Грінченка.

Італія, Оспедалетті, комуна Колді Роді. У вересні 1909 р. Борис Грінченко приїхав на лікування в Оспедалетті. 6 травня 1910 р. він помер у комуні Колді Роді. Тіло перевезено в Україну і поховано на Байковому кладовищі 22 травня 1910 року.